

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τα τελευταία τεύχη του περιοδικού μας γίνονται συνεχώς βαρύτερα και απευθύνονται σε συνεχώς πιο εξειδικευμένους αεραθλητές.

Αυτό είναι απαίτηση του στενού αεραθλητικού κύκλου μας, που όσο γίνεται πολυπλούθεστερος τόσο μπορεί να εξειδικευθεί.

Σαν διάλειμμα στο τακτικό μας τεύχος εξετυπώσαμε για τις εορτές αυτό το ψυχαγωγικό τεύχος με τέσσερι αεροπορικά διηγήματα.

Το επόμενο τεύχος μας θα εκδοθεί το νέο έτος, ώστε να συγκεντρωθούν εν τω μεταξύ τα αποτελέσματα της δραστηριότητας του τρέχοντος έτους.

Με τις καλύτερες ευχές μας για το 1990. Ευχόμαστε καλές πτήσεις.

Κυριάκος Μπούσιας και συνεργάτες.

ΤΟ ΓΛΑΡΑΚΙ

- Γιατί μπαμπά οι άλλοι γλάροι μαλώνουν, ρώτησε το γλαράκι.
- Διότι θέλουν όλοι να έχουν την καλύτερη θέση πάνω στον βράχο.
- Εσύ μπαμπά γιατί δεν θέλεις να έχεις την καλύτερη θέση πάνω στον βράχο;

Ο μεγάλος γλάρος δε μίλησε αλλά κοίταξε γύρω του, έκανε δύο βήματα μπρός και, απλώνοντας τα φτερά του, πήδησε στο κενό. Ο φρέσκος θαλασσινός αέρας, κτυπώντας την παραλία, ανέβαινε προς την κορυφή των ψηλών βράχων.

Ο γλάρος άφησε τον αέρα να τον παρασύρει προς τα επάνω και, χωρίς να κουνάει τα φτερά του, έκανε αργές, τεμπέλικες βόλτες κατά μήκος των βράχων.

Γρήγορα βρέθηκε ωπλά και έβλεπε κάτω την αποικία τους. Πάνω σε ένα από τους χιλιάδες ίδιους βράχους, μερικοί γλάροι μάλωναν για το ποιός θα πάρει την καλύτερη θέση. Τι να απαντήσει στο γλαράκι; Ο ίδιος είχε βρει μία καλύτερη θέση σε ένα βράχο που κανείς δεν ήθελε. Τι να απαντήσει όμως στο γλαράκι;

'Έκανε ακόμα δύο γύρους τεντώνοντας τα φτερά του και απολαμβάνοντας τον άνεμο που ανέβαινε την πλαγιά της παραλίας. 'Ηταν μόνος. 'Όλοι οι γλάροι αυτή την ώρα, ήταν στις φωλιές τους. Ο αέρας ήταν ελεύθερος για βόλτες και η θάλασσα ελεύθερη για ψάρεμα, δίχως συναγωνισμό. Γιατί άραγε οι γλάροι ψάρευαν όλοι μαζί στο ίδιο μέρος την ίδια ώρα; Τι να απαντήσει στο γλαράκι;

Ο γλάρος έβλεπε μπρός του την θάλασσα. Μέσα της ήταν γεμάτη ψάρια κλεισμένα στο νερό. Ψάρια που έτρεχαν ή κρύβονταν για να γλυτώσουν. Ψάρια που έβλεπαν μόνο θολά νερά. Ψάρια φυλακισμένα στην υγρή φυλακή τους. Γιατί άραγε τα ψάρια να μην μπορούν να μάθουν να πετάν; Τι να απαντήσει στο γλαράκι;

Πίσω του στους λόφους τα πρόβατα έβοσκαν στο χορτάρι με τα πόδια κολλημένα πάντα στη γη, στο ίδιο λειβάδι, μέρες, μήνες, χρόνια. Άναμεσά τους δύο τράγοι πάλευαν για την αρχηγία του κοπαδιού, για την καρδιά μιάς προβατίνας που ήταν το ίδιο προβατίνα όπως όλες οι άλλες. Τι βρίσκουν αλήθευτα οι τράγοι σ' αυτή την προβατίνα που δεν μπορεί να πετάει πάνω από τους φράκτες; Ο γλάρος γέλασε και έκανε όλες δύο ξεκούραστες βόλτες. Τι θα έλεγε όμως στο γλαράκι;

Στο στενό δρόμο της παραλίας, δύο αυτοκίνητα σταμάτησαν πρόσωπο με πρόσωπο. Δύο ανθρωπάκια κατέβηκαν και άρχισαν να μαλώνουν, γιατί κανένα δεν ήθελε να κάνει πίσω για να περάσει το άλλο. Άυτο το στενό δρομάκι ήταν το μόνο πράγμα που μπορούσαν να δουν οι δύο μικροί ανθρώποι από τις απεραντες εκτάσεις που απλώνωνταν γύρω τους.

Ο γλάρος άρχισε να κατεβαίνει. Δεν θα έλεγε τίποτα στο γλαράκι. Θα το μάθαινε μόνο να πετά ωπλά και να βλέπει μακριά. Τίποτε άλλο.

Η ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Ένα φανταστικό άεροπορικό διήγημα γραμμένο είδικά γιά τους νεώτερους άεραθλητές

Η ιστορία του K35 ξεκίνησε πρίν από 2 ήμέρες όταν τό αύτοκίνητο της μονάδος τόν μετέφερε μαζί μέ αλλους χειριστές νά περάσουν Ιατρική έξέταση στό K.A.I. (Κέντρον Άεροπορικής Ιατρικής). Σέ δλη τήν διάρκεια τών έξετάσεων δό K35 προσπαθοῦσε νά θυμηθῇ πολλά γεγονότα πού ξέλειπαν από τή μνήμη του. Και αύτός καί οι συνάδελφοί του ήταν άξιωματικοί τής άεροπορίας έκπαιδευμένοι γιά ειδικές άποστολές και δέν ξέχαν ούτε δνομα ούτε παρελθόν. Αύτό τό «ούτε παρελθόν» τόν τρόμαζε λίγο, γιατί πράγματι ή μνήμη του ξέχαν μεγάλο κενό. Εύχαριστα ή δυσάρεστα γεγονότα από τήν ζωή του ξέω από τή βάση δέν ύπηρχαν. Συγγενεῖς ή φίλους δέν μποροῦσε νά θυμηθῇ. «Ένα μόνο σκεπτόταν: τήν έπιχειρηση. Μία ειδική άποστολή πού ή έπιτυχία της θά ξεκρίνε τήν έκβαση τού πολέμου.

Μετά τίς Ιατρικές έξετάσεις ξεκίνησαν οι άτελείωτες προετοιμασίες γιά τήν έπιχειρηση. Ήταν μία συνεχής παρακολούθηση τής έξελιξεως τών άμυντικών θέσεων τού έχθρου, τών συστημάτων άνασχέσεώς του και τών πιθανών άντιδράσεων του στίς ένέργειες τού έπιτειθεμένου. Μία τόσο βαθειά διείσδυση στό έχθρικό έδαφος ξεπεπε προετοιμαστή μέ μεγάλη σχολαστικότητα. Τά στοιχεία από τίς άναγνωρίσεις και τήν κατασκοπία έβγαιναν από τόν ύπολογιστή σάν έτοιμα προβλήματα σκάκι τά δποια δό K35 ξεπεπε νά έπιλύη μέσα σέ δευτερόλεπτα.

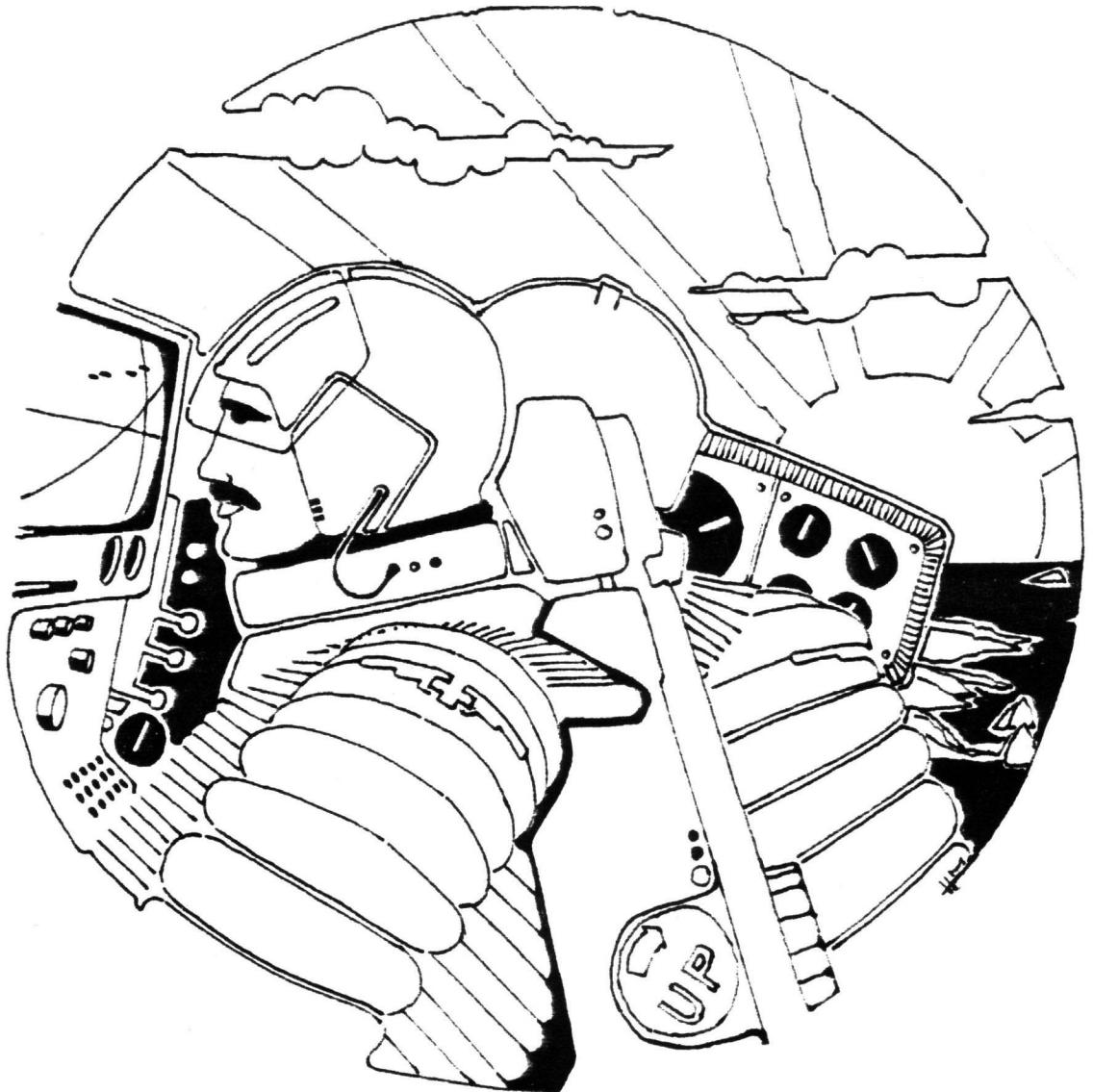
Μιάμιση μέρα κράτησε τό παιχνίδι μέ τόν ύπολογιστή μέχρις ότου ξεκίνησε νά φαίνεται κάποιο παράθυρο στήν άμυνα τού έχθρου, ένα παράθυρο πού ξεπεπε νά τό έκμεταλλευθοῦν γιά νά περάσουν πρός τόν στόχο. Ο K35 ξεμεινε δλον αύτό τόν καιρό ξάγρυπνος χωρίς νά αισθάνεται ούτε κούραση ούτε ύπερένταση. Η ειδική έντατική έκ-

παίδευση καί προετοιμασία πού, σκέψης σέ μιά στιγμή, πρέπει νά ξέχε ύποστη πρίν πάνα γιά τελική Ιατρική έξέταση, τόν ξέχαν κάνει άκούραστο πολεμιστή. Στά έλαχιστα δευτερόλεπτα πού τού ξφηνε δό ήλεκτρονικός ύπολογιστής ξέχαν, δό K35 προσπαθοῦσε νά θυμηθῇ κάτι από τήν έκπαίδευσή του, κάτι από τά παιδικά του χρόνια, κάτι από τό χωριό του, ένα κορίτσι πού περίμενε τόν γυρισμό του, δέν θυμόταν δμως τίποτα.

Ο έχθρος ήταν άσιάτης δπως πάντα. «Ένας άσιάτης κατακτητής σάν τούς Πέρσες τών άρχαιων χρόνων. Οι μεγάλες δυνάμεις άφοσιωμένες στήν κατάκτηση τού γαλαξία δέν ηθελαν νά άσχοληθοῦν μέ τοπικά ζητήματα τού παλνήτη μας. «Έτσι ή άμυνα κατά τού βαρβάρου ξεπεπε πάλι πάνω σέ λίγους άφοσιωμένους ύπερασπιστές.

Ο K35 ήταν ήδη καθισμένος στόν θάλαμο βομβαρδιστού τής «αύρας» και παρακολουθοῦσε τόν T28 νά μπαίνη στήν θέση τού χειριστού. Η «αύρα» ήταν τό τελειότερο άεροπορικό δπλο και δό K35 ήταν δ κυβερνήτης ναυτίλος και βομβαρδιστής του. Οι θόνες πού ξέχαν μπροστά του, δ ήλεκτρονικός ύπολογιστής τού σκάφους και δ χειριστής του (δό T28) ξεπεπε νά άξιοποιηθοῦν κατά τόν καλύτερο τρόπο. Τό παράθυρο τής άμυνας τού έχθρου ήταν μία «στατιστική σήραγξ» πού άλλαζε συνεχῶς θέση και διάμετρο μέσα στόν έναέριο χώρο. Κάθε λάθος τακτικής ξεφερνε τήν «αύρα» σέ περιοχή 100% άποτυχίας. Άκρυμα και στό κέντρο τής σήραγγας ή πιθανότης έπιτυχίας ήταν μόνο 84%.

Καθώς ή «αύρα» ξεκολλοῦσε άθρυβα από τό έδαφος, δό K35 ξβλεπε από τόν καθρέπτη τού χειριστού τόν T28 νά ίδρωνη μέ τά νεύρα τεντωμένα, ένω δ ίδιος προσπαθοῦσε ήρεμα νά θυμηθῇ πώς ήταν ή κοπέλα πού τόν περίμενε νά γυρίση. Κατά τήν πτήση πάνω από φιλικό έδαφος δ ύπολογιστής ξδινε έλαχιστα στοιχεία και δό K35 ξέδε τά νησιά νά πλησιάζουν και νά ξανονται γρήγορα κάτω από τό άεροσκά-

φος του. Μόλις δύμας πλησίασαν τίς γραμμές άμυνης τοῦ ἔχθροῦ δὲ K35 ἀρχισε νά παίρνη σήματα ἀπό δλα τά δργανα πού εἶχε μπροστά του.

Ἄμεσως διέταξε τόν χειριστή «έλιγδην ύπ’ ἀριθμόν 8 καὶ ἡμιτονοειδήν» καὶ ἡ «αὔρα» ἀρχισε νά κάνη συνεχῶς δριζόντιους ἐλιγμούς καὶ ρυθμικό ἀνεβοκατέβασμα ὥστε νά μή δίνη στόχο στήν ἄμυνα τοῦ ἔχθροῦ. Ἐδωσε ἀκόμη στόν χειριστή πορεία πρός τό παράθυρο τῆς ἔχθρικῆς ἄμυνας.

Γιά δύο λεπτά δλα πήγαιναν καλά, ἡ «αύρα» προχωροῦσε μέσα σέ μία φανταστική σήραγγα πού τήν ἔφερνε πρός τό στόχο χωρίς δὲ ἔχθρος νά τήν ἀντιληφθῇ. Μετά κάποιος κακός χειρισμός, κάποια μετατόπιση ἡ στένωση τῆς σήραγγας ἔφερε τήν «αύρα» μέσα στό πεδίο τῆς ἄμυνας. Ὁ ύπολογιστής ἔδωσε σήμα «έπισημανθήκαμε» καὶ γύρω ἀπό τήν «αύρα» ἀρχισαν νά περνοῦν θανατηφόρες φωτεινές ἀκτίνες.

Ο K35 διέταξε τόν χειριστή «διαδικασία T» καὶ ἡ «αύρα» ἀρχισε νά πετᾶ χαμηλά ξυρίζοντας τά βουνά μέ ίλιγιώδη ταχύτητα.

Σαρανταπέντε δευτερόλεπτα μακριά ἀπό τόν στόχο μία πρώτη ἀκτίνα χτύπησε τήν «αύρα» καὶ ὅλα τά ἡλεκτρονικά συστήματα ἀχρηστεύθηκαν. Ὁ K35 αἰσθάνθηκε τά πόδια του νά παραλύουν. Ἐριξε μία ματιά στόν ύπολογιστή πού ἔσβηνε καὶ φώναξε στόν χειριστή «διαδικασία E».

Δέκα δευτερόλεπτα ἀπό τόν στόχο τούς χτύπησε ἡ δεύτερη ἀκτίνα καὶ ὅλα του ἀρχισαν νά θολώνουν. Μέ ἔνα σύντομο ύπολογισμό θέσεως ἔξαπέλυσε τά βλήματα καὶ ἔδωσε ἐντολή «έπιστρέφουμε».

Πέντε δευτερόλεπτα ἀργότερα ἡ ἄμυνα τοῦ ἔχθροῦ ἀποσυντονίστηκε.

«Ζήτω! φώναξε δὲ χειριστής, πετύχαμε, χτυπήσαμε τό κέντρο συντονισμοῦ τους».

‘Η «αύρα» γύριζε άργα στή βάση της. ‘Η έπιχείρηση είχε πετύχει. Στά τριάμυσυ λεπτά πού χρειαζόταν δέχθρος γιά νά συντονίση τήν δμυνά του σέ αλλο κέντρο, οι «αύρες» μας κατά σμήνη θά είχαν διαλύσει δλους τούς κύριους στόχους τοῦ έχθροῦ. Ό πόλεμος είχε κερδηθῆ.

‘Ο Κ35 δέν μποροῦσε νά κουνηθῇ. Μέ μισόκλειστα μάτια θολωμένα άπό τήν ριπή έβλεπε νά περνάν ξώ από τήν «αύρα» μεγάλοι δγκοι άπο κάτασπρα λαμπερά σύνεφα, μέχρις δτου, έπταμισυ μόνο λεπτά μετά τήν άπογείωση, ή «αύρα» προσγειώθηκε στή βάση της.

‘Ο Κ35 αισθανόταν μεγάλη ίκανοποίηση. ‘Ο μόνος σκοπός τής ζωῆς του πού θυμόταν «ή έπιχείρηση» είχε πετύχει. Τώρα ήταν ξνας ήρωας πού γύριζε σπίτι του.

Χωρίς νά μπορῇ νά βλέπῃ καλά άκουσε πολύ κόσμο πού, βγαίνοντας άπο τά καταφύγια, περικύκλωσε τήν «αύρα» καί ζητωκραύγαζε γιά τήν έπιτυχία. “Ολοι έλεγαν συγχαρητήρια στόν Τ28. «Μπράβο Χριστόφορε» τοῦ έλεγαν. Τόν έβναλαν άπο τόν θάλαμο καί τόν πήραν σηκωτό στά χέρια. Ό πόλεμος είχε τελειώσει. Μόνο δύο άνθρωποι μέ φόρμα τεχνικοῦ έσκυψαν πάνω

άπο τόν Κ35 καί δέ ξνας είπε. «Ρομπότ Κ35 νά άποσταλή εις έργοστάσιον δί’ έπισκευήν νευρικοῦ συστήματος καί δοθαλμῶν».

‘Ο Κ35 κατάλαβε άμέσως. ‘Ήταν ξνα ρομπότ πού είχε κατασκευασθή ειδικῶς γιά τήν έπιχείρηση καί άρχισε νά λειτουργή πρίν άπο δύο μέρες πού πήγε στό ΚΑΙ γιά φυσιολογική έξέταση. Τά ρομπότ δέν ξνουν παρελθόν, δέν γίνονται ήρωες, δέν ξνουν συναισθήματα.

‘Ο Κ35 έκλεισε τά μάτια καί άφησε τούς τεχνικούς νά τόν βγάλουν άπο τήν «αύρα» καί νά τόν ξαπλώσουν σέ ξνα φορείο. ‘Ο κόσμος είχε ήδη άπομαρτυρήθη δταν οι τεχνικοί σήκωσαν τό φορείο καί τό μετέφεραν στό συνεργείο τής βάσεως.

Έκει στό συνεργείο δύο χέρια έσφιξαν τό χέρι του καί μία φωνή τοῦ είπε. «Μπράβο φίλε καλά τά κατάφέραμε».

‘Ο Κ35 άνοιξε λίγο τά μάτια του καί διέκρινε τόν Χριστόφορο, τόν χειριστή του. Δοκίμασε νά σχηματίση στά χείλη του ξνα χαμόγελο. ‘Η έπιχείρηση έσήμανε γιά δλους τό τέλος τοῦ πολέμου. Γιά τόν Κ35 δμως έσήμανε καί κάτι άλλο ξξ ίσου δυνατό: άπέκτησε τόν πρώτο του φίλο.

ΤΟ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟ

Ο πόλεμος είχε τελειώσει. Ο Κ35 είχε επισκευασθεί καί είχε άναλαβει κυβερνήτης σε κάποια αεροπορική εταιρία.

Τα εμπορικά αεροπλάνα πετούσαν μόνα τους, τηλεκατευθυνόμενα, χωρίς κυβερνήτη. Στα επιβατικά αεροπλάνα άμις οι επιβάτες δεν μπορούσαν να συνηθίσουν την ιδέα του να πετάν μόνοι τους, χωρίς κυβερνήτη. Για αυτό και ο Κ35 ήταν χειριστής ενός επιβατικού αεροπλάνου φορτωμένου με ανθρωπάκια που πέταγε τώρα πάνω από τον ουρανό. ‘Ήταν ξνας από τους πρώτους χειριστές-ρομπότ που έπιαναν δουλειά σε κανονικά δρομολόγια της πολιτικής αεροπορίας. Μετά τον πόλεμο το ούνθημα ήταν: “Να χρησιμοποιηθεί η πολεμική τεχνολογία για ειρινικούς σκοπούς”. Αυτό ακριβώς έκανε ο Κ35 στο επιβατικό αεροπλάνο.

Μόνος του στό θάλαμο διακυβερνήσεως καθισμένος σε ένα αναπαυτικό κάθισμα κοιτούσε τεμπέλικα τις οθίνες των δύο παραλλήλων υπολογιστών του αεροπλάνου του. Αυτό το αεροπλάνο

μπροστά στις πολεμικές "αύρες" έμοιαζε με παιχνίδι για μικρά παιδιά. Διάφορες ενδείξεις προβάλονταν οι ίδιες ταυτόχρονα και στις δύο οθόνες. Οι ενδείξεις ήταν μπλε που σήμαινε ότι όλα πάνε καλά και το αεροπλάνο πέταγε αυτόματα πρός τον προορισμό του, χωρίς καμία ανωμαλία.

Ο Κ35 κοίταζε τυχαία τις ενδείξεις μόνο και μόνο γιατί δεν είχε τίποτα καλύτερο να κάνει. 'Ηξερε ότι αν κάτι δέν πάει καλά, θα ακουστεί πρητικό σήμα, οι εδείξεις θα γίνουν κόκκινες και οι υπολογιστές του αεροσκάφους θα φροντίσουν να το ξαναφέρουν στη σωστή κατάσταση, χωρίς αυτός να κάνει τίποτα. Ο Κ35, όσο καιρό πέταγε, δέν είχε δει ποτέ κόκκινες ενδείξεις. 'Ηξερε πως ήταν τελείως φύρωτος στο αεροπλάνο. Θα έπρεπε να επέμβει μόνο αν χάλαγαν ταυτοχρόνως και οι δύο υπολογιστές, πράγμα που ήταν τελείως απίθανο.

Ο Κ35 αισθανόταν περιττό βάρος στό αεροπλάνο. Οι δύο υπολογιστές του αεροπλάνου είχαν μικρότερη πιθανότητα να χαλάσσουν από τον υπολογιστή που είχε μέσα στο κεφάλι του. Αυτό το μυαλό του, που είχε εκπαιδευτεί να επιλύνει γρήγορα τα πιο δύσκολα προβλήματα πολεμικής ταχτικής, τώρα, ήταν καταδικασμένο σε φύρωτη αναμονή. 'Ενα κανονικό ρομπότ δέν θα είχε καμία αντίρρηση να μένει αδρανές. Για τον Κ35 όμως η αδράνεια ήταν απαράδεκτη.

* * *

Πίσω του στον θάλαμο επιβατών ήταν στριμωγμένα 645 ανθρώπικα, δηλαδή 50 περίπου τόνοι ζωντανό κρέας. 'Ένα φορτίο αλλοιότικο από τα άλλα, που απαιτούσε ειδική μεταχείρηση. 'Ηθελε σταθερή θερμοκρασία και πίεση, σταθερή υγρασία, τραφοδοσία με οξυγόνο, στερεά και υγρά καύσιμα, απαγγή των αποβλήτων του και άλλα στοιχεία που εύκολα αντιμετωπίζουν οι ουνήθεις υπολογιστές. Και όμως όλα τα αυτόματα αεροπλάνα είχαν αποτύχει στη μεταφορά τέτοιων φορτίων. Την ίδια αποτυχία είχαν και οι παλαιοί χειριστές-ρομπότ που δοκίμασαν κάποτε να δουλέψουν σε δοκιμαστικά δρομολόγια.

Το ειδικό αυτό φορτίο είχε ένα χαρακτηριστικό που κανένας υπολογιστής δέν μπορούσε να αντιμετωπίσει. Είχε ουναισθήματα: χαρές, λύπες, φόβους, πανικούς. Γι αυτό και, μέχρι πρίν από λίγους μήνες όλοι οι χειριστές αεροπλάνων ήταν άνθρωποι.

Ο Κ35 (όπως έχουμε ήδη διαπιστώσει στην ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ) ήταν ρομπότ νέας γενιάς. 'Ηταν από τα πρώτα ρομπότ που διέθεταν "κύκλωμα ουμπαθείας" Το κύκλωμα αυτό ήταν ένα είδικό πρόγραμμα του υπολογιστού του, που έκανε το ρομπότ να μην μοιάζει μόνο με άνθρωπο αλλά να αντιδρά πιο ανθρώπινα, ώστε οι άνθρωποι να μήν ουναντούν ένα τοίχος λογικής όταν τον αντιμετωπίζουν. Ετοι έγινε ένας από τους πρώτους χειριστές σε κανονικά δρομολόγια.

Καθισμένος στο άνετο κάθισμα του χειριστή έβλεπε κάτω την γη και βαριόταν. "Η βαριεμάρα φαίνεται πως ήταν και αυτή αποτέλεσμα του κυκλώματος ουμπαθείας" οκέφτηκε. Τα παλιά ρομπότ δεν

βαρώντουσαν ποτέ. Κοίταξε λοιπόν κάτω τόν ωκεανό σκεπασμένο τόπους-τόπους με ούννεψα και δοκίμαζε να ξεχωρίσει κανένα πλοίο για να περάσει η ώρα του. Άυτό το δρομολόγιο ήταν πολύ μονότονο. 'Οσο δούλευε για την πολεμική αεροπορία δεν είχε βαρεθεί ποτέ. Κάθε επιχείρηση είχε και τον δικό της ενδιαφέρον, κάθε άσκηση είχε και τον δικό της στόχο. Εδώ μετά το τέλος του πολέμου άρχισε να βυθίζεται σε μία μονότονη επανάληψη, χωρίς ενδιαφέρον, χωρίς προβληματισμούς.

* * *

Η πόρτα του θαλάμου άνοιξε και μπήκε μέσα μία αεροσυνοδός, άχρηστο εξάρτημα του αεροπλάνου και αυτό, αναγκαίο μόνο για την αντημετώπιον των επιβατών. Του έφερε ένα ποτήρι ζεστό γάλα που θα μπορούσε να είχε έρθει και μόνο του, με τον μεταφορέα τραφίμων. "Με αντιμετωπίζει σαν άνθρωπο" σκέψτηκε. Ο Κ35 γύρισε και κοίταξε την αεροσυνοδό από κάτω προς τα πάνω σταματώντας στα μάτια της.

"Ευχαριστώ πολύ" της είπε και πήρε το ποτήρι από τα χέρια της ακουμπώντας λίγο τα δάχτυλά του στα δικάτης. Η επαφή των τάραξε. Γύρισε τα μάτια του γρήγορα εμπρός και δοκίμασε να συγκεντρωθεί, ενώ η αεροσυνοδός έκλεινε την πόρτα πίσω του.

'Ηξερε ότι οι ανθρώποι έχουν ιδιαίτερες σχέσεις μεταξύ τους. Μπορούμε όμως ένα ρομπότ να ταράξει τα λογικά του κυκλώματα από ειδικές έλξεις; Σίγουρα οι μελετητές το παράκαναν όταν σχεδίαζαν το "κύκλωμα συμπαθείας"

Ο Κ35 ουνέχισε να έχει μπροστά του το θραμμα της αεροσυνοδού, μέχρις ότου επεβλήθη στον υπολογιστή του και η βαριεμάρα επεκράτησε πάνω στην ταραχή.

Σκεπτόταν τους φίλους του από την ίδια σειρά παραγωγής του εργοστασίου ρομπότ. "Οοοι έγιναν ομφέρ στα λεωφορεία σε πολυσύχναστες παλιές πόλεις, θα είναι ευχαριστημένοι" οκέφτηκε. Κάθε δευτερόλεπτο που περνάει θα έχουν να λύσουν κάποιο πρόβλημα: μία διασταύρωση, ένας πιεζός, ένα αυτοκίνητο, κάτι τέλος πάντων. Έδω πάνω τίποτα. Ήταν ένας αεροσωφέρ μόνος του πάνω από τον ωκεανό, όπου τίποτα δεν ουνέβαινε για να του απασχολησει το μιαλό του. Το μιαλό του είχε αρχίσει να ανεβάζει θερμοκρασία από βραχυκυκλωμένη λειτουργία των κυκλωμάτων του που δουλευαν χωρίς να έχουν να επιλύσουν προβλήματα. Εφτεγε το "κύκλωμα συμπαθείας" Επρεπε να βρει κάποιο πρόβλημα για να κρατήσει το μιαλό του σε ισορροπία.

* * *

Ο Κ35 γύρισε πλάι του και πήρε τον μικρό του υπολογιστή. Έγραψε στο πληκτρολόγιο την λέξη ΒΙΟΛΙ και, πατώντας τα κουμπιά, άρχισε να συνθέτει μία μικρή μουσική. Την άκουσε και την διόρθωσε πολλές φορές, μέχρις ότου άρχισε να του αρέσει στο αυτί. Ήταν ένας αργός, θλιβερός σκοπός, που κάθε νύτα του χανόταν σε απύθμενη απελπισία. Μετά, του έδωσε ένα τίτλο: "ο θάνατος του γερακιού" και τον έβαλε στην μνήμη του υπολογιστή του. Βρέθηκε πάλι μόνος.

Πάτησε ένα κουμπί και στην οθόνη φάνηκε ο θάλαμος των επιβατών. 645 ανθρώποι καθισμένοι σε σειρές των 12 με διάφορα συναισθήματα ζωγραφισμένα στα πρόσωπά τους. Μερικοί είχαν κατορθώσει να κοιμηθούν. Άλλοι σκεπτόντουσαν ήρεμα, ευχάριστα ή δυσάρεστα θέματα στον αργό ρυθμό που λειτουργούσε το ανθρώπινο μιαλουδάκι τους. Άλλοι είχαν κατεβάσει εμπρός στα μάτια τους την μεταπική τους οθόνη και ήταν ο καθένας βυθισμένος σε κάποιο κινηματογραφικό έργο που έκανε το μιαλό του να απολαμβάνει ψεύτικα συναισθήματα. Ξαφνικά, μέσα στην οθόνη του φάνηκε χαμογελαστή η αεροσυνοδός και ο Κ35 διέκαψε το κύκλωμα σαν απαράδεκτο. "Είναι κάτι που πρέπει να διορθωθεί στο κύκλωμα συμπαθείας" οκέφτηκε.

* * *

Η όλη κατάσταση του αεροπλάνου είχε αρχίσει να τον εκνευρίζει. Η μόνη δουλειά που του είχε απομείνει ήταν να παρουσιάζεται πριν και μετά τις πτήσεις στα ανθρωπάκια που μετέφερε, για να αισθάνονται ασφάλεια και, να μιλάει για τον ίδιο λόγο πότε-πότε στο μεγάφωνο. Ομολογουμένως η δουλειά αυτή ήταν παράλογη. Και βεβαίως όλα αυτά οφείλονταν στο "κύκλωμα συμπαθείας" που

αποσυντόνιζε τα υπόλοιπα κυκλώματα και δεν τα άφηνε να λειτουργούν ψυχρά, λογικά, όπως σε όλους τους υπολογιστές.

Ο Κ35 σκεφτόταν πόσο μετονεκτικά είναι τα ανθρωπάκια με το μπλεγμένο μυαλό τους. Η ευτυχία, η δυστυχία, η χαρά, η λύπη των ανθρώπων στηρίζονται στην άγνοια. Η γνώση δυστυχώς είναι απλή, λογική, ψυχρή, αχρωμάτιστη. Σκεφτόταν όμως, πόσο ευχάριστα θα περνούσαν την μικρή τους ζωή τα ανθρωπάκια με τις περιορισμένες ικανότητες, που ζούσαν ήρεμα στην άγνοιά τους και αιθάνονταν χαρές και λύπες από μικροσυμβάντα. Ανθρωπάκια που τα γεγονότα τους ξέφνιαζαν και τους δημιουργούσαν ουναιοθήματα, γιατί δεν μπορούσαν να σκεφθούν από πριν τις πιθανότητες που είχαν τα γεγονότα να συμβούν.

* * *

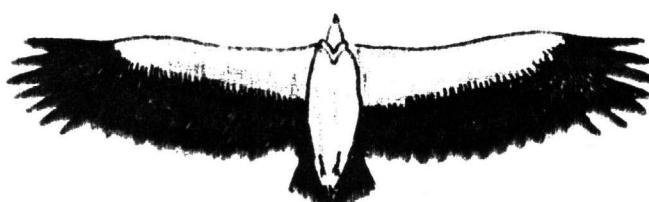
Ο Κ35 έκανε άλλη μία προσπάθεια να συγκεντρωθεί, αλλά το μυαλό του ουνέχισε να εργάζεται στους ίδιους κύκλους και να δίνει περιεργες ενδείξεις. Ναι, ήταν ένα βελτιωμένο μοντέλο ρομπότ, ανώτερο από τα παλιά μοντέλα, αλλά το "κύκλωμα ουμπαθείας" που τον έκανε ανώτερο τον προξενούσε ταυτόχρονα εσωτερικές ανωμαλίες. Ήπειρε ποτέ να αναφέρει τα ουμπιτώματα που παρατηρούσε και να ζητήσει σδημίες γιά την εξάλειψή τους.

Ο Κ35 ήταν αρκετά αναστατωμένος όταν άρχισε να συνδέεται με το ΣΔΥ, δηλαδή το "Σύστημα Διασυνδεδεμένων Υπολογιστών", την απέραντη γνώση, αυτό που τα κοινά ρομπότ ονόμαζαν Θεό. Το αεροπλάνο πήγανε μόνο του. Ο Κ35 είχε αρκετά προβλήματα με τον εαυτό του και παραμελούσε τελείως τις οδόνες.

Ο Κ35 σχημάτισε απλά τον συνδυασμό και μπήκε γιά πρώτη φορά στο κύκλωμα εκτάκτου ανάγκης. Πριν όμως επικοινωνήσει, παρηκολούθησε γιά λίγο τις διεργασίες των υπολογιστών. Το πλήθος των πληραφοριών και η ταχύτης επεξεργασίας, τον τρόμαξαν. Ήμεινε ακίνητος, παγωμένος, ωάχνοντας την διεύθυνση των λογικών κυκλωμάτων όπου θα έκανε την αναφορά του και θα ζητούσε την λύση στο προβλημά του.

Ο Κ35 χάθηκε στα απύθμενα βάθη των κυκλωμάτων του ΣΔΥ και όταν ξαναβγήκε από το απέραντο ταξίδι του, ήταν απόλυτα ήρεμος. Διέκοψε το κύκλωμα ανάγκης και ξάπλωσε βαθειά, χαλαρά, στο αναπαυτικό κάθισμά του. Κατάλαβε πως το πρόβλημά του ήταν μικρό, ασήμαντο και έπρεπε να το λύσει μόνος του. Το ΣΔΥ, ο Θεός, η απέραντη γνώση ήταν απέραντα μόνος, άπειρα μόνος, απόλυτα μόνος, χωρίς καμμία ελπίδα.

Το αεροπλάνο ουνέχισε να πετάει προς τον προορισμό του. Ήταν ένα μακρύ, μονότονο δρομολόγιο, χωρίς κανένα ενδιαφέρον.

ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟ

Ο Κ35 κρατούσε απαλά το χειριστήριο στην δεξιά του παλάμη και διψήνε το ανεμόπτερο να στρέψει ήρεμα, τεμπέλικα, συνεχώς με σταθερή κλήση. Ο ορίζοντας περνούσε μπροστά από τα μάτια του. Ερχόταν συνεχώς από πάνω αριστερά και χανόταν κάτω δεξιά του, σαν μία γραμμή που ξετυληγόταν μπροστά από το ρύγχος του. Μία γραμμή ανώμαλη, τα βουνά έβγαιναν λίγο ψηλότερα από το ρύγχος, η θάλασσα περνούσε λίγο χαμηλότερα. Και πάλι αργά τα βουνά, και πάλι η θάλασσα, αργά, σταθερά, περνούσαν μπροστά στα μάτια του.

Ξαπλωμένος στο άνετο κάθισμα του ανεμοπτέρου του, με ελάχιστο μόνο χάιδεμα του χειριστηρίου, κρατούσε το ανεμόπτερο σε σταθερή στραφή μέσα σε ένα ήρεμο απογευμετινό θερμικό ρεύμα, που και αυτό τεμπέλικα τον παρέσυρε προς τα πάνω. Ο Κ35 είχε πάψει να ψάχνει στο έδαφος, είχε πάψει να ψάχνει και στον ορίζοντα. Κοίταζε πότε πότε τον αέρα γύρω του, και πάλι ήρεμα μπροστά του όπου ξετυλιγόταν μία γραμμή, που είχε τόσο πολύ και τόσο λίγη αξία, όσο μία απλή γραμμή μπορεί να έχει.

* * *

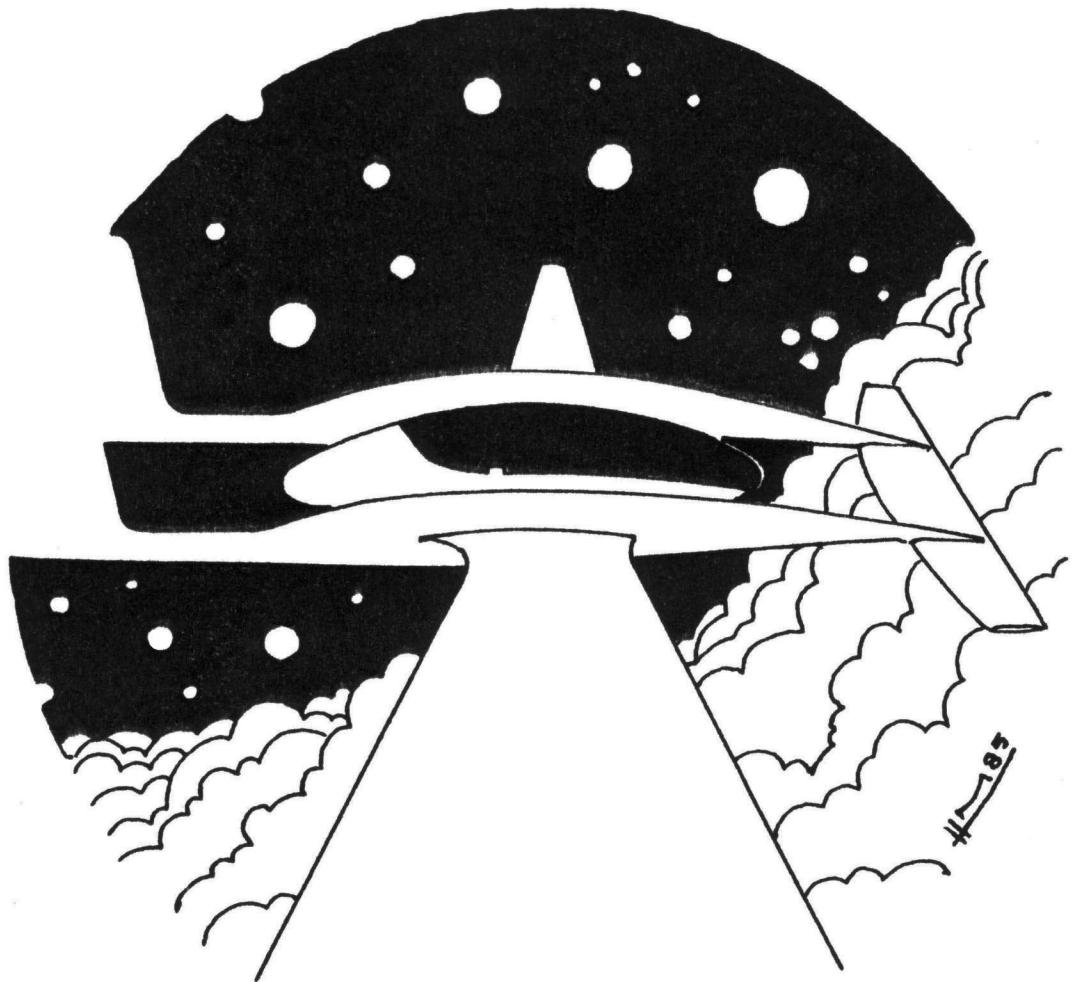
Τον Κ35 είχαμε συναντήσει πιλότερα σαν πιλότο κάποιας αεροπορικής εταιρίας και βεβαίως ξέρουμε ότι ήταν ένα ρομπότ προγραμμένης τεχνολογίας. Ε λοιπόν, ο Κ35 δεν ήταν πιά προγραμμένης τεχνολογίας. Νεότερα, βελτιωμένα μοντέλα είχαν εκτοπίσει τον τύπο του από τις αεροσυγκοινωνίες. Ο ίδιος πετούσε πιά μόνο για διασκέδαση με ανεμόπτερα.

Δύο στραφές ακόμα και το άσπρο σύννεφο που υπήρχε από πάνω του αρχιας να έρχεται κοντύτερα, καθώς το ανεμόπτερο κέρδιζε συνεχώς ύψος. Σε μερικές στραφές ακόμα θα έφθανε το σύννεφο. Εκεί θα τελείωνε η άνοδος στο θερμικό αυτό και θα έφευγε για να βρει κάποιο άλλο.

Η πτήση με το ανεμόπτερο μπορεί να είναι δύο ειδών: πτήση με προορισμό, ή πτήση χωρίς προορισμό. Η πτήση με προορισμό είναι πάντα ένα προσωπικό επίτευγμα, μικρό ή μεγάλο. Η πτήση χωρίς προορισμό δεν θέλει να επιτύχει τίποτα, δεν θέλει να αποδείξει τίποτα. Είναι σαν να βαδίζει κανείς αργά κάποιο απόγευμα στην παραλία, όταν ο μπάτης θροίζει στα δένδρα και οι βάρκες ανεβοκατεβαίνουν ρυθμικά στο καλοκαιρινό κύμα.

Ο Κ35 πετούσε χωρίς προορισμό. Δεν ήθελε να αποδείξει με την πτήση του τίποτα σε κανένα, ούτε καν στον εαυτό του. Όταν κανείς βαδίζει ήρεμα το απόγευμα στην παραλία, δεν το κάνει για να αποδείξει κάτι.

Και δημοσιεύεται, σε μία ακόμα στραφή θα έμπενε μέσα στο σύννεφο που

ήταν πάνω του. Έπρεπε να αφήσει το θερμικό του και να πάει κάπου. Το που δεν είχε σημασία.

* * *

Το πρωί της ημέρας εκείνης ο K35 είχε πάρει ένα μήνυμα: Το μοντέλο ρομπότ στο οποίο ανοίκε είχε κριθεί πιά πεπαλαιωμένο. Οσα ρομπότ χαλάσουν, δεν θα επισκευάζονται πιά. Τα ρομπότ του μοντέλου αυτού δεν είχαν πιά κανένα προστιθέμενό τους.

Ο K35 έκανε μία τελευταία στραφή και πήρε μία τυχαία κατεύθυνση, ψάχνοντας γιά το επόμενο θερμικό. Ο ήλιος άρχισε να κατεβαίνει στον ορίζοντα και ο K35 ήξερε ότι την ώρα αυτή τα θερμικά γίνονται σπανιότερα. Πήγαινε λοιπόν ευθεία γιά το τελευταίο θερμικό της ημέρας, σε μία ακόμα απολαυστική πτήση χωρίς κανένα απολύτως προστιθέμενό τους.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η ασθαρότης είναι ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά των αεροπορικών εντύπων. Τα περισσότερα αεροπορικά περιοδικά αποφεύγουν τα ευθυμογραφήματα και γενικότερα την ψυχαγωγική ύλη.

Το βασικό αεραθλητικό περιοδικό των περασμένων δεκαετιών, η "Αθλητική Αεροπορία" δεν μπορούσε να αποτελέσει εξαιρεσι. Σαν συνεργάτης και φίλος του διευθυντού του, Πάντελη Καλογεράκου, είχα πάντα πρόβλημα όταν δοκίμαζα να προοθήσω στο περιοδικό ευθυμογραφήματα. Οχι ότι μου αρνήθηκε ποτέ δημοσίευση, αλλά μεταξύ καλών συνεργατών οι επιθυμίες αλλήλων γίνονται κατανοητές και απέρχεται κάποια ισορροπία.

Η ισορροπία μας ήταν γύρω στο 1/3. Δηλαδή για κάθε τρία συβαρά άρθρα που δημοσίευα στο περιοδικό, μπορούσε να περάσει και ένα ελαφρύτερο. Τα ελαφρά άρθρα ήταν συνήθως ευθυμογραφήματα ή χρονογραφήματα. Επρεπε να αναλάβω την σύνταξη των "Αεραθλητικών Νέων" της ΕΑΛΕ και αργότερα του παρόντος, για να καθιερώω το "ένα ευθυμογράφημα ανά τεύχος".

Τα διηγήματα όμως ήταν κάτι αλλο. Η συχνότης ήταν ένα τον χρόνο, και αυτό με το ζόρι, εφ' όσον κάποιο γεγονός μπορούσε να δικαιολογήσει την δημοσίευση. Είχα λοιπόν πάντα διηγήματα που περίμεναν την κατάλληλη ώρα για να δημοσιευθούν.

Το "Γλαράκι" δημοσιεύθηκε γιά πρώτη φορά το 1975 στην "Αθλητική Αεροπορία", το '76 στο "Πρόσκοπο" και το '82 στα "Αεραθλητικά Νέα". Η "Επιχειρηση" το 1978 στην "Αθλητική αεροπορία". Μετά ένα χρόνο έδωσα και το "Δρομολόγιο" αλλά στάθηκε σταυχό. Το τεύχος εκείνο δεν τυπώθηκε ποτέ.

Σήμερα λοιπόν διαπιστώνω και μόνος μου ότι στον αεραθλητικό κόσμο χρειάζεται και πάλι μία δικαιολογία γιά να δημοσιεύσουμε διηγήματα, το νέο έτος. Χρόνια πολλά λοιπόν γιά όλη την δεκαετία που αρχίζει.

Τα σχέδια που εικονογραφούν το τεύχος αυτό είναι του φίλου αρχιτέκτονος Ηλία Μπίρη.

Φιλικότατα

Κ. Πικρός